

Uitgaan tot Christus

door: Hugo Bouter

Openbaring 18:4

‘Gaaf uit van haar, Mijn volk’.

Het principe van afzondering van, c.q. terugkeer uit Babel, is de hele Bijbel door te vinden, vanaf de roeping van Abram uit Ur der Chaldeeën (Gen. 11 en 12), tot en met de oproep van Openbaring 18: ‘Gaaf uit van haar, Mijn volk’.

Het uitgaan uit dat wat niet naar Gods gedachten is, is het negatieve aspect. Afzondering tot, en terugkeer naar God en Zijn Woord, is het positieve aspect. In de tijd van Ezra & Nehemia hield dat in het optrekken naar het Beloofde Land en Jeruzalem als het door God gegeven centrum van de eredienst.

Dit beginsel geldt ook voor ons als nieuwtestamentische gelovigen; alleen moeten wij het geestelijk toepassen. Het gaat om een geestelijk herstel, een terugkeer naar Gods gedachten. Meestal zal dat echter niet zonder gemeentelijke consequenties blijven. Reeds Luther sprak over de Babylonische gevangenschap van de kerk en riep op tot terugkeer naar de Schrift alleen.

Alle Schrift is tot onze lering gegeven, dus ook die Bijbelgedeelten die de terugkeer beschrijven van het overblijfsel van het tweestammenrijk uit Babel. De oproep tot afscheiding in 2 Korinthe 6:17-18, is in feite een citaat uit Jesaja 52:11 en een zinspelning op het vertrek van het overblijfsel uit Babel en hun terugkeer met ‘de vaten des Heren’ (de voorwerpen uit de tempel) naar Jeruzalem.

In dit verband ligt de toepassing van Ezra & Nehemia op onszelf, en het uitgaan van Gods volk uit alles wat Babel genoemd moet worden, dus voor de hand. De waarheid van de Gemeente als het huis van God, de tempel van de levende God, moet weer in praktijk worden gebracht. Christus Zelf — de heilige voorwerpen uit de tempel spreken van Hem — moet

weer centraal worden gesteld. Hij moet het grote Middelpunt zijn van ons samenkomen.

Zo zijn er nog andere Schriftplaatsen te noemen, die vergelijkbare gedachten naar voren brengen ten aanzien van het uitgaan tot Hem. Vergelijk in dit verband:

(1) Het vergaderd worden in of tot Zijn Naam in Mattheüs 18. Daar is Hij in het midden van de Zijnen. Hij roept ons bij Zich.

(2) Het uitgaan van de maagden in de gelijkenis van Mattheüs 25. Met brandende lampen mogen wij de Heer tegemoet gaan: ‘Zie, de Bruidegom! Gaaf uit, Hem tegemoet!’

(3) Het naar buiten leiden van de schapen door de Goede Herder, uit de Joodse schaapsstal, in Johannes 10. Bij Hem vinden wij veiligheid, voedsel, vrijheid, en het eeuwige leven in al zijn volheid.

(4) Het uitgaan tot Hem buiten de Joodse legerplaats in Hebréeën 13. Hij is het ware Offer en het ware Altaar, het Centrum van de christelijke eredienst. Vandaar de oproep: ‘Laten wij daarom tot Hem uitgaan’.